

Buôn vui nghề Thư viện

Dung Nguyễn

Tôi bịn rịn chia tay mảnh đất được mệnh danh là quê lúa. Ngồi trên con tàu SE1 để đến với mảnh đất mới Đồng Nai. Hôm ấy Biên Hòa chào đón tôi bằng cơn mưa chiều mát dịu. Cơn mưa ấy xua đi cái nóng mùa hạ như thiêu như đốt nơi quê nhà tôi yêu dấu. Người ta vẫn nói nghề chọn người chứ người không chọn được nghề, điều ấy thật đúng với tôi. Hồi còn ngồi trên giảng đường cũng như khi ra trường, tôi cứ nghĩ mình sẽ trở thành một cô giáo nhỏ đứng trên bục giảng với áo dài thướt tha. Thế nhưng cơ duyên đến tôi lại trở thành cô thủ thư của Thư viện tỉnh Đồng Nai.

Cũng thật trùng hợp là tôi lại rất thích thư viện vì môi trường này rất hợp với tính cách của tôi là thích yên tĩnh và được đọc sách. Khi tiếp cận với công việc mới và gắn bó với nó được một thời gian tôi lại thấy yêu công việc và yêu chỗ làm của mình hơn. Ở đây tôi được gặp nhiều độc giả với những câu chuyện rất đời giản dị, đời thường và dễ thương. Mỗi ngày tiếp xúc với từng độc giả chúng tôi lại có những câu chuyện rất riêng và đặc biệt.

Công việc nào cũng thế, cũng có những nụ cười và những phiền muộn ẩn nấp sau lưng. Có cô độc giả thường xuyên vào Thư viện mượn sách hỏi nhỏ với chúng tôi rằng: “các cháu làm ở Thư viện chắc chỉ có lương thôi chứ không có lậu đâu nhỉ”. Chị em chúng tôi cười khúc khích nói với cô rằng: “chúng cháu có lậu chứ, lậu nhiều là đằng khác ấy cô ạ”. Cô nhìn chúng tôi với đôi mắt đầy ngạc nhiên và nghi ngờ: “có thật á các cháu”. Lại ánh mắt tinh nghịch chúng tôi nhìn nhau và trả lời cô: “vâng bọn cháu lậu được nhiều thứ lắm. Ví dụ như lậu được nhiều độc giả như cô này, lậu được nhiều sự quan tâm thăm hỏi của mọi người này, lậu được những trái cóc trái ổi trong vườn nhà cô này, và đặc biệt là chúng cháu lậu thêm được nhiều kiến thức bổ ích nữa cô ạ”. Nghe đến đây cô mới phì cười và hết thắc mắc “có vậy chứ, các cháu cứ làm cô tưởng có lậu thật”. Câu chuyện tưởng đơn giản thế thôi nhưng đằng sau đó chúng tôi lại thấy ấm lòng, vì dù sao độc giả cũng quan tâm và hiểu được phần nào cái khó khăn của mình. Quả đúng như vậy, làm việc ở đây chúng tôi thấy vui vì độc giả đến mượn sách, đọc báo tạp chí, thường xuyên quan tâm hỏi han động viên về bản thân cũng như về công việc, tình hình con cái và cuộc sống của mình. Hay lâu lâu có trái ổi trái bưởi sạch các bác các cô lại mang vào cho chị em chúng tôi ăn lấy thảo. Đó là sự gần gũi yêu thương giữa bạn đọc và thủ thư.

Độc giả thân yêu - nguồn động lực của chúng tôi

Hay như nhìn thấy những em thiếu nhi vui vẻ ngồi phòng thiếu nhi đọc sách, đọc truyện từ sáng tới trưa từ, trưa tới chiều trong những ngày nghỉ học chúng tôi thấy thật hạnh phúc biết bao. Có những bé chưa đọc được sách mà ba mẹ thường xuyên dẫn đến Thư viện để cho các con sau này hình thành thói quen đọc sách nữa. Chẳng gì làm cho nhân viên Thư viện như chúng tôi vui và phấn khởi bằng những hình ảnh đáng yêu đó.

Cái đáng quý của công việc này là chúng tôi đang đóng góp một phần công sức trong việc đưa nhiều kênh thông tin, kiến thức bổ ích tới nhiều người, đặc biệt là những mầm xanh tương lai của đất nước. Ở đây mọi người được thỏa sức đọc những gì mình đam mê mà không lo tốn tiền. Hẳn là còn rất ít các bạn trẻ giống tôi ngày trước không có điều kiện đọc nhiều như bây giờ, chỉ trừ khi các bạn chưa biết tới kho tàng sách của Thư viện mà thôi.

Trong thời đại công nghệ 4.0 như hiện nay, việc đọc sách trở nên xa xỉ dần đối với mọi người đặc biệt là những bạn trẻ yêu thích smartphone. Cũng chính vì thế mà những năm gần đây nhà nước kêu gọi mọi người cùng chung tay phát triển văn hóa đọc. Bởi đọc sách giúp cho tinh thần con người ta minh mẫn hơn, thông minh hơn, sáng suốt hơn, vốn từ ngữ được mở rộng, giảm căng thẳng, đặc biệt phát triển tư duy và óc sáng tạo đối với thế hệ trẻ. Có một câu danh ngôn thế này “sách không chỉ là sách, chúng là cuộc sống, là trái tim và hạt nhân của những thời đại đã qua, là lý do mà con người lao động và chết, là cốt lõi và tinh hoa của bao cuộc đời”. Bởi vậy mà những người làm công tác phân phối, bảo quản sách như chúng tôi luôn mong muốn sách báo được tiếp cận tới nhiều người hơn nữa. Nghe các cô chú anh chị đi trước nói về cái thời công nghệ chưa phổ biến rộng như ngày nay, đọc giả đến thư viện đông không kể xiết, người chủ động tìm đến sách chứ không phải sách đi tìm người như bây giờ mà sao thấy lòng buồn man mác.

Nhưng với tất cả lòng yêu nghề, yêu sách, cùng với sự tin yêu của các đọc giả lâu năm của mình, toàn thể công nhân viên chức của Thư viện tỉnh mỗi ngày đều ra sức tìm những giải pháp hữu hiệu để đưa sách tiếp cận với nhiều đọc giả hơn nữa, để kho tàng kiến thức của loài người không bị mai một mà được vận dụng vào cuộc sống một cách hữu hiệu và triệt để. Chính vì thế mà những năm vừa qua Thư viện tỉnh đã mở rộng được nhiều điểm luân chuyển sách mới, mang những chuyến xe tri thức đi phục vụ bà con cả ở những vùng xa xôi. Thu hút được nhiều chuyến tham quan của các trường học dành cho các em học sinh của mình, giúp các e ngày càng thêm tin yêu vào sách và phát triển văn hóa đọc.

Đoàn xe đến tham quan Thư viện tỉnh